OLSZTYŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Olsztyn, 5 lipca 1950 | Nr 13 | Poz. 87 — 90

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 4 lipca 1950 r.

o ochronie dróg publicznych oraz o bezpieczeństwie i porządku ruchu publicznego na obszarze województwa olsztyńskiego.

Nr O. P-1/1/50 r.

Na mocy art. 6 pkt. 2 ustawy z 20. III. 1950 o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14 poz. 130) oraz art. 5 ustawy z 7. X. 1921 o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89 poz. 656), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z 14. II. 1928 (Dz. U. R. P. Nr 18 poz. 151) i § 3 rozporządzenia Ministrów Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych z 26. III. 1924, regulującego używanie dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr 61 poz. 611), Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej rozporządza na terenie województwa olsztyńskiego co następuje:

Zakaz niszczenia, zanieczyszczania i uszkodzania dróg publicznych.

§ 1. Zabrania się niszczyć i uszkadzać drogi publiczne oraz wszelkie przynależności i urządzenia dróg i ulic, a więc mosty, słupki ochronne, szkiełka odblaskowe, drogowskazy, tablice ostrzegawcze, drzewa przydrożne, żywopłoty, ogrodzenia, burty, rowy, pasy za rowami, nasypy, ścieżki w parkach i aleje, rogatki, bruki, ścieki, studnie, latarnie, wodomierze, bariery i słupy do ogłoszeń, pomniki, posągi itp.

Wlóczenie przedmiotów po drogach.

§ 2. Zabrania się włóczenia po drogach publicznych wszelkich przedmiotów mogących psuć drogę. Przedmioty takie mają być wiezione na kołach, saniach lub płozach.

Szerokość żelaznych obręczy kół u wozów.

§ 3. (1) Szerokość żelaznych obręczy kół lekkich, czterokołowych pojazdów osobowych używanych na drogach publicznych o twardej nawierzchni ma wynosić co najmniej 5 cm, przy czym waga takiego pojazdu z ładunkiem nie może przekraczać 1000 kg.

(2) Wszystkie inne czterokołowe pojazdy zaprzęgowe z obręczami żelaznymi (wozy gospodarcze, ciężarowe itp.) mają być zaopatrzone w obręcze o szerokości co najmniej 6 cm, przy czym waga pojazdu z ładunkiem nie może przekraczać 1.500 kg.

(3) Szerokość obręczy kół pojazdów, o których mowa powyżej, ma wynosić przy wadze tych pojazdów, łącznie z ładunkiem:

ponad 1.500 kg do 2.000 kg — 7 cm,
ponad 2.000 kg do 3.000 kg — 8 cm,
ponad 3.000 kg do 4.000 kg — 10 cm,
ponad 4.000 kg do 6.000 kg — 13 cm.

(4) Przewóz na drogach publicznych o twardej nawierzchni ciężarów o wadze ponad 6.000 kg może się odbywać tylko w tych wypadkach, gdy transportowany przedmiot jest niepodzielny i gdy na to uzyskano pisemne zezwolenie właściwego Prezydium Pow. R. N.

(5) Powierzchnia żelaznych obręczy stykających się z jezdnią powinna być zupełnie gładka, wyjątki zaś są dopuszczalne tylko dla maszyn rolniczych ciągnionych po drogach, jednakże koła takich maszyn nie powinny posiadać nierówności niszczących nawierzchnię drogi.

Hamowanie wozów.

§ 4. Do hamowania wozów zabrania się używać łańcuchów, haków lub innych przyrządów, któreby niszczyły drogę. Wyjątkowo urządzenia takie mogą być używane podczas gołoledzi. (Przepisy o hamulcach są zawarte w § 85).

Otwarte ogniska i popasy.

§ 5. Zabrania się rozkładać otwarte ogniska w odległości mniejszej niż 150 metrów od mostów drewnianych lub konstrukcji mieszanej żelazno-drewnianej oraz palić tytoń na takich mostach. Również zabrania się przechodzić lub przejeżdżać z ogniem lub niezamkniętym paleniskiem maszyn po mostach z drewnianymi podkładami, albo rozniecać ogień, zakładać popasy i noclegi pod wszelkimi mostami.

Wypasanie zwierząt gospodarczych.

§ 6. Zabrania się tratować rowy, skarpy (stoki) nasypów i wykopów, pasy przydrożne, przejeżdżać przez nie, przepędzać i wypasać zwierzęta pociągowe i gospodarcze, trzodę i ptactwo domowe, skopywać pobocza (burty) i skarpy, zasypywać rowy, kanały i przepusty drogowe oraz zaorywać lub przekopywać drogę bez wiedzy i zgody właściwego Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N.

Użytkowanie trawy i rowów.

§ 7. Zabrania się osobom nieuprawnionym korzystać z trawy rosnącej w rowach przydrożnych lub na skarpach, poboczach i pasach przydrożnych.

Składanie materiałów i narzędzi na drogach.

§ 8. Zabrania się bez zezwolenia miejscowo właściwego Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N. składać na drogach publicznych (ulicach miast) wszelkiego rodzaju materiałów, narzędzi, towarów itp. Zakaz powyższy nie odnosi się do chwilowego — podyktowanego koniecznością — złożenia przedmiotów przy załadowywaniu lub przeładowywaniu. To chwilowe złożenie przedmiotów nie może jednak tamować ruchu osobowego i kołowego oraz zanieczyszczać drogi.

Zakaz zanieczyszczania dróg publicznych.

§ 9. (1) Zabrania się zanieczyszczać wszelkie drogi publiczne (ulice, place, skwery, plantacje, parki, mosty itp.) przez wyrzucenie lub rozsypanie ziemi, błota, nawozu, śmieci, chwastów, papierów, odpadków owoców, pozostawianie padłych zwierząt, wylewanie nieczystości, sprowadzania odpływów z urządzeń gospodarskich lub fabrycznych, urządzanie na miejscach otwartych śmietników i zbiorników mierzwy przy drogach publicznych wzgl. ulicach, w odległości nie mniejszej jak 30 m. Na konieczne wyjątki może udzielać zezwolenia właściwe miejscowo Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N. Zakazuje się wreszcie rzucania wszelkich przedmiotów i materiałów, które mogą kaleczyć nogi ludzi i zwierząt lub powodować uszkodzenie obręczy gumowych pojazdów, jak: gruzu, gwoździ, drutu, ułamków metali, szkła itp.

(2) Jeśli przy ładowaniu towarów lub materiałów, wywożeniu nawozów, zwózce produktów rolnych, zwłaszcza siana i słomy z pól, lub wskutek jakiego wypadku nastąpiło zanieczyszczenie drogi publicznej (ulicy), zanieczyszczający ma ją oczyścić niezwłocznie na koszt własny.

(3) Za wykonanie powyższego przepisu odpowiedzialni są solidarnie: przewożący ładunki i właściciel ładunków. Jeżeli nie można ich odnaleźć i sprowadzić natychmiast, spada wówczas obowiązek natychmiastowego usunięcia zanieczyszczenia na osobę zobowiązaną do regularnego czyszczenia ulicy (czyt. § 12).

Tłuczenie kamieni.

§ 10. Robotnicy zatrudnieni na drogach publicznych przy tłuczeniu kamieni na żwir są obowiązani chronić drogę plecionkami (matami słomianymi), aby kamienie tłuczone nie padały na jezdnię.

P a d l i n a.

§ 11. (1) Zwierzęta padłe na drodze publicznej powinien usunąć właściciel bez zwłoki, najpóźniej w przeciągu trzech godzin w miastach, w przeciągu 12 godzin w zabudowanych gminach, a w przeciągu 24 godzin w miejscowościach niezabudowanych.

(2) O ile zaniecha tego właściciel, padlina zostanie usunięta na jego koszt na zarządzenia organów właściwego Prezydium Gminej (Miejskiej) R. N.

(3) Obowiązek usunięcia padliny bezpańskiej w odpowiedni sposób ciąży na Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N. wzgl. na przetwórniach padlin, rakarniach z tytułu ewentualnych umów, zawartych z poszczególnymi Prezydiami zainteresowanych Gminnych (Miejskich) R. N.

§ 12. (1) Obowiązek zamiatania i starannego oczyszczania ścieków i chodników, położonych przed nieruchomościami oraz do nich należących części (połowy) jezdni, w miastach codziennie, w gminach wiejskich przynajmniej raz w tygodniu, w dniu który dla danych gmin wyznaczy właściwe Prezydium P. R. N. w czasie od 1 kwietnia do 30 września najpóźniej do godziny 6, a od 1 października do 31 marca najpóźniej do godziny 7.30 — ciąży na Prezydiach Gminnych (Miejskich) R. N., lub w razie powzięcia stosownej uchwały przez odnośne Prezydia Miejskich R. N. w myśl art. 10 ustawy z 7. X. 1921 o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89 poz. 656) zmienionej rozp. Prezydenta R. P. z 14. II. 1928 (Dz. U. R. P. Nr 18 poz. 151) na właścicielach i dzierżawcach wszelkich nieruchomości, lub na osobach przez nich wyznaczonych. Przed zamiataniem z wyjątkiem dni mroźnych należy bruk skropić wodą.

(2) Obowiązek usuwania chwastów i trawy wyrastającej przed nieruchomościami pomiędzy kamieniami brukowanymi w ściekach lub chodnikach nakłada się na Prezydia Gminnych (Miejskich) R. N. wzgl. na właścicieli nieruchomości.

(3) Podczas suszy, a w szczególności podczas wichrów i upałów obowiązani są właściciele nieruchomości wzgl. ich zastępcy skrapiać częściej chodniki oraz — w wypadku nałożenia na nich obowiązku stosowną uchwałą Prezydium Miejskiej R. N. — ulice należycie wodą, by zapobiec tworzeniu się pyłu.

(4) Prezydia Gminnych (Miejskich) R. N. wzgl. właściciele nieruchomości lub ich zastępcy są obowiązani, oprócz przepisanego regularnego czyszczenia ulic, uporządkować je poza tym: a) po każdorazowym zanieczyszczeniu ulicy, ścieku lub chodnika, b) w razie silnych opadów śnieżnych lub innych nieprzewidzianych wypadków powodujących zanieczyszczenia ulic, chodników lub ścieków.

Zanieczyszczenie kanalizacji.

§ 13. Zabrania się zanieczyszczania kanalizacji przez rzucanie do niej śmieci, żelaza, szmat, kamieni itp. stałych przedmiotów.

Karmienie zwierząt roboczych na drogach publicznych.

§ 14. Wzbronione jest karmienie zwierząt roboczych na drogach publicznych w sposób zanieczyszczający drogi.

Zrzucanie gruzów budowlanych.

§ 15. Zabrania się zrzucać gruzy budowlane z górnych pięter bezpośrednio na ziemię. Gruzy należy spuszczać w korytach drewnianych, zamkniętych, ustawionych pochyło i odpowiednio umocowanych wzgl. znosić lub opuszczać w zamkniętych koszach.

Zrzucanie śniegu z dachu.

§ 16. Zakazuje się wyrzucania śniegu z podwórzy na ulice (drogi publiczne). Przy zrzucaniu śniegu i lodu z dachów i ścieków dachów, obowiązują następujące przepisy:

1) Część chodnika wzgl. jezdni, zagrożona zesuwającą się warstwą śniegu, powinna być odpowiednio odgrodzoną,
2) podczas zrzucania śniegu z dachów na ulicę należy ostrzegać przechodniów o grożącym niebezpieczeństwie w sposób odpowiadający stosunkom miejscowym,
3) zrzucony z dachu śnieg i lód należy niezwłocznie usunąć z chodnika (czyt. § 21).

Chodniki podczas gołoledzi.

§ 17. Chodniki mają być stale oczyszczane ze śniegu i lodu, a szczególnie po śnieżycy. W czasie gołoledzi należy chodnik codziennie do godziny 7.30 oraz każdorazowo po nastaniu gołoledzi posypywać piaskiem (popiołem) trocinami lub skażoną solą.

Saneczki dla dzieci, jazda na wrotkach, nartach.

§ 18. Zabrania się jazdy saneczkami i ślizgania się po chodnikach, jak również po miejscach, które miejscowe Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N. uzna za zakazane oraz w których tamowałoby to swobodę ruchu przechodniów lub narażało ich na jakiekolwiek przykrości. Zakazana jest jazda na nartach i wrotkach (rolkach) po chodnikach.

Woda deszczowa.

§ 19. (1) Odprowadzenie wody deszczowej, ściekającej z dachu, ma następować w taki sposób, by nie tamowało swobodnego ruchu przechodniów i nie narażało ich na przykrości.

(2) Przy nowych budowlach i przebudówkach domów, stojących przy ulicy, ma być woda ściekająca z dachu odprowadzona rynnami do ścieku przez chodnik za pomocą zamkniętych rur odpływowych.

O d p o w i e d z i a l n o ś ć.

§ 20. (1) Odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów zawartych §§ 12—19 niniejszego rozporządzenia ponoszą Prezydia Gminnych (Miejskich) Rad Narodowych wzgl. właściciele nieruchomości miejskich lub ich zastępcy.

(2) Właściciele nieruchomości, którzy nie mieszkają w jej obrębie mogą za zgodą właściwego Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N. wyznaczyć osobę mieszkającą w obrębie tej nieruchomości lub w jej pobliżu, jako zastępcę, odpowiedzialnego za spełnienie wymienionych powyżej obowiązków właściciela nieruchomości. Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N. może swej zgody odmówić, jeśli osoba zgłoszonego zastępcy nie daje odpowiednich gwarancji wykonania tych obowiązków.

Czyszczenie ścieków.

§ 21. (1) Podczas mrozu i odwilży należy ścieki oczyszczać ze śniegu i lodu w ten sposób, by umożliwić odpływ wody i zapobiec zbieraniu się jej w większej ilości na ulicy lub chodnikach (czyt. § 12 (1)).

(2) Śnieg i lód, nagromadzony wskutek czyszczenia ulic i ścieków, należy złożyć kupami na ulicy przy ścieku, ale nie na narożnikach ulic.

Zanieczyszczenie zbiorników wody.

§ 22. Zabronione jest mycie czegokolwiek w publicznych sztucznych zbiornikach wody i w ogóle wszelkie zanieczyszczanie tych zbiorników.

Niedozwolone wylewanie do ścieków.

§ 23. Zakazane jest odprowadzanie z podwórzy lub wylewanie wszelkich nieczystości, a przede wszystkim płynów, które wydzielają przykrą woń lub osad na ulice i drogi publiczne, oraz do ścieków ulicznych. Płyny te należy odprowadzać wzgl. wylewać do zamkniętych kanalizacji, a w razie jej braku do specjalnego zbiornika w podwórzu. Zbiornik ten powinien odpowiadać miejscowym przepisom budowlanym.

Mierzwa i odchody.

§ 24. (1) Wywóz mierzwy i wszelkiego rodzaju odchodów na pola, łąki, ogrody wśród i w pobliżu zabudowań gmin wiejskich i miejskich jest dozwolony tylko wówczas, gdy natychmiast zostaną zabrane lub w inny właściwy sposób dostatecznie ziemią przykryte.

(2) Wywóz nieczystości z dołów kloacznych musi być zawsze — bez zbyt długich przerw — wykonywany w miastach w nocy, a po wsiach wczesnym rankiem. Ustalenie terminów i czasu tych czynności pozostawia się Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N.

(3) Śmieci i popiół należy składać w szczelnych i ogniochronnych śmietnikach, wykonanych wedle miejscowych przepisów budowlanych.

(4) Uregulowanie rodzaju i sposobu budowy śmietników (skrzyń na śmieci), czas i terminowy wywóz śmieci pozostawia się szczegółowym zarządzeniom, jakie wydadzą Prezydia P. R. N.

Trzepanie dywanów i wieszanie bielizny.

§ 25. Wzbronione jest trzepanie dywanów, materaców, przewietrzanie pościeli, wieszanie bielizny itp. na ulicy, na balkonach, w drzwiach lub oknach od ulicy.

Uszkodzenie urządzeń ogrodów publicznych wzgl. drzew przydrożnych.

§ 26. Zakazuje się w ogrodach publicznych, skwerach, placach i plantacjach publicznych itp.:

1) uszkadzania drzew, krzewów, koszów, palików przy przy drzewkach alejowych itp. urządzeń ochronnych dla roślin,
2) skubania i zrywania kwiatów, liści i łamanie gałęzi,
3) chodzenia po trawnikach, kwietnikach, klombach i grządkach,
4) strząsania drzew, wspinania się na drzewa, rzucania kamieniami, kijami i innymi przedmiotami na drzewa,
5) wytaczania soków z drzew,
6) zanieczyszczania i uszkadzania ławek,
7) wygrabiania opadłych liści przez osoby nieuprawnione,
8) paszenia tam zwierząt domowych.

Ogrodzenia przy ulicach.

§ 28. Zakazuje się przechodzenia przez ogrodzenia znajdujące się przy ulicach, siadania na tych ogrodzeniach lub chodzenia po nich.

Niedozwolone noclegi.

§ 28. Zakazane jest leżenie i nocowanie w ogrodach publicznych, parkach, placach i skwerach.

Ławki przeznaczone do użytku publicznego.

§ 29. Zabrania się osobom niepowołanym przenoszenia ławek ustawionych dla użytku publicznego na placach, ogrodach publicznych i wzdłuż skwerów, na inne miejsca, niż przeznaczone.

L a t a r n i e.

§ 30. Zakazane jest zamykanie i otwieranie hydrantów wodociągowych, kurków gazowych przy publicznych latarniach, zapalanie i gaszenie latarń publicznych, usuwanie lub gaszenie latarni służących do oświetlania wozów, rusztowań, zapór budowlanych itp. przez osoby do tego nieuprawnione.

CZĘŚĆ II.

Bezpieczeństwo ruchu i ogólne przepisy o ulicach.

Przez nazwę ulica, należy rozumieć w niniejszym rozporządzeniu wszelkiego rodzaju drogi, ulice, uliczki, place, skwery, przejścia i mosty, o ile są dostępne dla ruchu publicznego, nie wykluczając ulic, dróg itd., stanowiących własność prywatną.

Zajmowanie ulic w celach budowlanych.

§ 31. (1) Dla przejściowego wzgl. czasowego zajęcia ulicy w celach budowlanych itp. potrzebne jest specjalne zezwolenie miejscowo właściwego Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N.

(2) Podczas czasowego używania ulicy lub części ulicy w celach budowlanych należy przestrzeń zajętą odpowiednio odgrodzić i zaopatrzyć w znaki ostrzegawcze, a podczas ciemności dostatecznie oświetlić.

Miejsca rozkopane mają być otoczone z wszystkich stron zaporami i oświetlone.

Numeracje porządkowe nieruchomości.

§ 32. Sprawa numeracji porządkowej nieruchomości i lokali uregulowana jest zarządzeniem M. A. P. z 13. I. 1950 (Dz. Urz. M. A. P. Nr 2 poz. 12).

Rozkopywanie ulic.

§ 33. Wszelkie roboty ziemne na ulicach lub chodnikach są dopuszczalne na podstawie specjalnego zezwolenia właściwego Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N. i mogą być przeprowadzane tylko przy przestrzeganiu warunków zawartych w tych zezwoleniach.

Gotowanie smoły itp.

§ 34. (1) Nie wolno gotować na ulicy smoły, asfaltu, gasić wapna bez zezwolenia Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N.

(2) Kotły używane do gotowania smoły muszą posiadać szczelnie zamykającą, żelazną pokrywę. Podczas gotowania należy mieć pod ręką piasek, którego ilość powinna odpowiadać wielkości kotła. Do podpalenia w kotle nie wolno używać paliwa wydzielającego dym w nadmiernej ilości.

Rąbanie drzewa opałowego itp.

§ 35. Zabrania się rąbania drzewa opałowego, piłowania i przygotowywania budulca, kucia koni i w ogóle wykonywania wszelkich robót na ulicach.

Płoty z drutu kolczastego.

§ 36. Płoty z drutu kolczastego i wszelkie ogrodzenia, mające ostre końce mogą być ustawione przy ulicach i ścieżkach tylko w ten sposób, by nie narażały przechodniów na okaleczenie lub uszkodzenie odzieży.

Przenoszenie ostrych narzędzi, luster itp.

§ 37. Wszelkiego rodzaju ostre narzędzia jak: kosy, piły, sierpy itp., a także lustra powinny być w czasie przenoszenia ich przez ulice należycie zabezpieczone.

Oświetlenie transportów podczas ciemności.

§ 38. Przenoszenie desek, belek, drągów żelaznych itp. w ciemnościach dozwolone jest tylko pod warunkiem należytego oświetlenia ich latarniami.

Rzucanie, strzelanie itp.

§ 39. (1) Nie wolno na placach publicznych i na ulicach rzucać śniegiem, kamieniami lub innymi przedmiotami, strzelać z broni palnej, łuków, pukawek, proc, zapalać ogni bengalskich i rakiet, rzucać strzelających żabek, trzaskać z bicza, łowić z mostu ryby na wędkę, puszczać latawce itp.

(2) Wszelkie zakłócenia spokoju domowego po godz. 22-ej, przez kłótnie, krzyki, hałaśliwe zabawy, przez głośne nastawienie radia, schadzki w korytarzach są wzbronione.

(3) Nie wolno rzucać na chodniki palących się papierosów, zapałek, pestek i ogryzków owoców.

Przedmioty świeżo pomalowane.

§ 40. Świeżo pomalowane przedmioty, narażające przechodniów na powalanie odzieży, mają być oznaczone kartą umieszczoną w sposób łatwo widoczny, dobrze przymocowaną z wyra.nym i czytelnym napisem: „świeżo pomalowane".

Bezpieczeństwo przechodniów.

§ 41. (1) Nie wolno, przy oknach wychodzących na ulicę, ustawiać lub zawieszać bez odpowiedniego przymocowania przedmiotów, które w razie spadnięcia mogłyby skaleczyć przechodniów lub uszkodzić ich ubranie.

(2) Wszelkie ozdoby tymczasowe i stałe oraz szyldy, wywieszki, skrzynki na kwiaty itp., powinny być dostatecznie przymocowane i stale nadzorowane.

Markizy nad oknami.

§ 42. Nie jest dopuszczalne, by markizy nad drzwiami i oknami parterowymi wystawały poza chodnik na jezdnię lub żeby zawieszone były niżej 2,30 m nad chodnikiem.

Przymocowywanie drzwi, okiennic itp. otwierających się na ulicę.

§ 43. Drzwi, okna, okiennice, klapy itp. mieszkań parterowych, otwierających się na ulicę, powinny być zawsze w razie otwarcia tak przymocowane, by nie tamowały ruchu przechodniów i nie narażały ich na skaleczenie lub nie uszkadzały ich odzieży.

O g r o d z e n i e.

§ 44. (1) Właściciele gruntów i budynków są obowiązani należące do nich budynki, płoty, drzewa, żywopłoty lub inne ogrodzenia, znajdujące się przy ulicach utrzymywać w takim stanie, by z tego powodu ruch uliczny nie doznawał przeszkód, a wygląd zewnętrzny miasta (osiedla) na tym nie ucierpiał.

(2) Właściciele nieruchomości są obowiązani zezwalać na umieszczenie na swych nieruchomościach tablic, latarni, wskaźników, oraz innych przedmiotów służących do celów publicznych i nie mają prawa domagać się osobnego wynagrodzenia z tego tytułu.

Nadzór nad osobami umysłowo chorymi.

§ 45. Nie wolno zostawiać bez nadzoru na ulicach, w ogrodach i miejscach publicznych osób umysłowo chorych, których stan jest niebezpieczny dla otoczenia.

Miejsce zabaw dla dzieci.

§ 46. Osoby czuwające nad dziećmi w ogrodach publicznych, na placach i plantach, powinny przebywać z dziećmi i wózkami dziecięcymi w miejscach przeznaczonych specjalnie do zabaw dla dzieci.

Przewóz mięsa.

§ 47. Mięso oraz wszelkiego rodzaju przetwory mięsne przewożone na drogach publicznych, muszą być czysto nakryte, albo też przewożone w zamkniętych skrzyniach w ten sposób, aby nie miały doń dostępu muchy, pył uliczny itp.

Skrzynki, latarnie wystawowe, godła itp.

§ 48. (1) Umieszczanie skrzynek, latarni wystawowych oraz godeł, szyldów wszelkiego rodzaju wymaga zezwolenia właściwego miejscowo Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N. Zezwolenie to może być udzielone z zastrzeżeniem każdoczesnego cofnięcia i za pobraniem opłat ustalonych przez właściwe władze.

(2) Nie wolno umieszczać godeł na kratach ogrodowych przed domami.

Afisze, plakaty itp.

§ 49. (1) Rozdawanie, noszenie i nalepianie afiszów, plakatów i wszelkiego rodzaju ogłoszeń i reklam, jak też kolportowanie (sprzedaż) wszelkich czasopism i druków (ulotek) jest dozwolone jedynie po uprzednim uzyskaniu zezwolenia właściwej władzy miejscowej.

(2) W miastach władne są Prezydia P. R. N. wyznaczyć specjalne miejsca, zaopatrzone w tablice wzgl. słupy reklamowe z przeznaczeniem do umieszczenia na nich plakatów, afiszy, obwieszczeń itp. W tych wypadkach zakazuje się w miastach przylepiania i wywieszania ogłoszeń, afiszów itp. w innych miejscach niż wskazane zarządzeniem władzy. Zakaz ten nie odnosi się jednak do obwieszczeń władz państwowych.

Reklama świetlna.

§ 50. Wszelkiego rodzaju ogłoszenia, reklamy świetlne, widoczne z ulicy i wykonywane za pomocą reflektorów są dopuszczalne tylko za zezwoleniem właściwego miejscowo Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N.

Wystawy tamujące ruch uliczny.

§ 52. Nie wolno wystawiać lub umieszczać przy domach albo w oknach przedmiotów lub urządzeń, które mogłyby wywołać zbiegowisko i tamować ruch uliczny. Nie wolno również wystawiać przedmiotów szpecących wygląd miasta.

Sprzedaż uliczna, licytacja.

§ 53. (1) Wszelki handel na ulicy poza obrębem miejsc targowych i czasu targowego jest dopuszczalny tylko na podstawie specjalnego zezwolenia miejscowej władzy przemysłowej i na miejscach w zezwoleniu wyraźnie oznaczonych. Udzielenie takiego zezwolenia następuje po ewentualnym poprzednim porozumieniu się władzy przemysłowej z właściwym Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N. W żadnym wypadku wykonywanie handlu ulicznego nie może ograniczyć ruchu i zakłócać spokoju publicznego.

(2) Zabrania się zalecania towarów przez wywołanie lub zatrzymywanie przechodniów.

(3) Sprzedaż licytacyjna na ulicach, w miejscach publicznych, a także prywatnych przy drzwiach otwartych na ulicę jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem miejscowo właściwego Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N.

Muzyka na ulicach.

§ 54. Wszelkie przedstawienia i muzyka na ulicach z wyjątkiem muzyki wojskowej oraz muzyki przy pochodach, orszakach itp. jest dopuszczalna tylko za zezwoleniem właściwego Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N.

Pozostawianie zaprzężonych wozów, wózków, sań, taczek na ulicy.

§ 55. Nie wolno pozostawiać bez nadzoru na drogach publicznych (ulicach) wozów zaprzężonych, sań, wózków ręcznych i taczek. Wyjątki są dopuszczalne tylko za zezwoleniem miejscowo właściwego Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N. i przy przestrzeganiu zarządzonych środków bezpieczeństwa. Pojazdy zatrzymujące się na drodze mają zjechać na prawą stronę w kierunku jazdy.

Wyładowywanie pojazdów.

§ 56. (1) Wyładowywanie i załadowywanie pojazdów na ulicy dozwolone jest tylko wtedy, gdy dana nieruchomość nie posiada odpowiedniego wjazdu lub podwórza. W takim razie należy rozpocząć ładowanie natychmiast po zajechaniu pojazdu i dokonać ładowania bez przerwy, po czym należy usunąć niezwłocznie pojazd, a ulicę doprowadzić do porządku.

(2) Zabrania się rzucania lub przerzucania przedmiotów z pojazdu przez chodnik.

Wyładowywanie węgla, piasku, cegły itp.

§ 57. Wyładowywanie węgla, torfu, wapna, piasku, cegły itp. na ulicy powinno odbywać się w taki sposób, aby jak najmniej wstrzymywało ruch zwłaszcza na chodnikach. Prezydia Pow. Rad Narodowych są władne wydać szczegółowe zakazy zabraniające zrzucania lub składania tych materiałów na ulice. W tych wypadkch należy te przedmioty przenosić wprost z pojazdu na miejsce ich przeznaczenia.

Oświetlanie ulic i placów prywatnych.

§ 58. Ulice i place stanowiące własność prywatną, a dostępne dla ruchu publicznego powinny być przez właścicieli oświetlone z nastaniem ciemności w taki sposób, jak ulice i place.

CZĘŚĆ III.

PORZĄDEK RUCHU NA DROGACH PUBLICZNYCH.

A. RUCH W OGÓLNOŚCI.

Tamowanie ruchu pieszego.

§ 59. Do ruchu pieszego służą chodniki na ulicach i drogi przez place, w parkach publicznych itp. Wzbronione są na nich wszelkie czynności mogące ograniczyć albo wstrzymywać ruch publiczny, a więc wjeżdżanie wszelkiego rodzaju pojazdów i zatrzymywanie się na nich, konna jazda, ruch taczek, prowadzenie zwierząt, jazda rowerem, prowadzenie rowerów, ruch wózków ręcznych służących do przewożenia przedmiotów, noszenie wszelkich przedmiotów, które by swymi rozmiarami lub innymi właściwościami mogły przeszkadzać przechodniom.

Psy.

§ 60. (1) Każdy pies musi być zaopatrzony w obrożę, przy której winien być umieszczony znaczek kontrolny z numerem rejestracyjnym, wydanym przez właściwe Prezydium Gminnej (Miejskiej) R. N.

(2) W razie zarządzonej przez Prezydium P. R. N. ogólnej kontumacji psów z powodu wybuchu wścieklizny, wszystkie psy pojawiające się na drogach i placach publicznych oraz w miejscach uczęszczanych przez ludzi np. bramach, sieniach, podwórzach itp. powinne być prowadzone na smyczy i zaopatrzone w kaganiec uniemożliwiający psu kąsanie, a pozwalający mu jednak na swobodne oddychanie i picie wody.

(3) Właściciele psów mają dbać o to, aby ich psy nie biegały luzem na ulicy i w innych publicznych miejscach. W miejskich ogrodach wolno psy prowadzić tylko na smyczy. Zabronione jest puszczanie luzem psów w nocy na ulicę. Właściciele psów powinni również dbać o to, by psy w nocy głośnym, bezustannym szczekaniem nie zakłócały spokoju nocnego. Jako pora nocna obowiązuje czas od godz. 22-ej do godz. 6-tej rano.

(4) Zakazane jest puszczanie psów luzem na miejscach publicznych i prowadzenie ich tam podczas jakiegokolwiek rodzaju uroczystości lub zebrań. Zabrania się również wprowadzać psy na cmentarze, do ogrodów koncertowych itp.

Ruch na ulicach, drogach i placach.

§ 61. (1) Ruch pieszy wzdłuż dróg publicznych powinien się odbywać tylko na specjalnych ścieżkach lub chodnikach, a w ich braku jak najbliżej krawędzi drogi możliwie jak najdalej od środka jezdni.

(2) Ruch chodnikami powinien odbywać się w zasadzie dwu-kierunkowo po prawej stronie do kierunku ruchu. Wyjątkiem od zasady ruchu dwukierunkowego jest ruch jednokierunkowy na chodnikach wyraźnie określonych przez Prezydia P. R. N. (z reguły na mostach).

(3) Mijanie się przechodniów, idących w przeciwnym kierunku następuje w prawo, wyprzedzający obchodzi mijanego w lewo.

(4) Ruch pieszy na placach publicznych powinien odbywać się wyłącznie chodnikami, okrążającymi dany plac oraz przejściami specjalnie na ten cel wyznaczonymi według zasad określonych w punktach powyższych.

(5) Zabrania się grupowania na chodnikach, a w szczególności na skrzyżowaniach ulic, przed wejściem do instytucji państwowych, użyteczności publicznych itp., jeżeli przez to sprawność ruchu doznałoby ograniczenia.

(6) Osoby, zatrzymujące się na chodniku, powinny zejść najbliżej krawędzi.

(7) Większym zbiorowiskom osób, pochodom, nie wolno używać chodników. Powinny one (pochody, procesje, pogrzeby itp.) w miarę możliwości zajmować tylko prawą połowę jezdni w kierunku ruchu. Na chodnikach nie wolno iść pod rękę więcej niż dwóm osobom. Nie wolno używać chodników osobom, których odzież brudzi przy zetknięciu się lub farbuje (np. kominiarzy).

Wózki dziecięce i wózki dla chorych.

§ 62. Dozwolony jest ruch wózków dziecięcych oraz wózków dla chorych na chodnikach i na ścieżkach, po placach i ogrodach publicznych (plantach), lecz nie wolno tamować ruchu publicznego przez prowadzenie dwóch wózków obok siebie, przystawanie itp.

Zastawianie dróg.

§ 63. Zabronione jest wszelkie zastawianie chodnika, jezdni i w ogólności dróg publicznych np. przy załadowywaniu lub wyładowywaniu beczek lub innych przedmiotów, przez ustawianie drabin itp., z wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 56 niniejszego rozporządzenia.

Używanie jezdni.

§ 64. (1) Jazda wszelkiego rodzaju pojazdami, wozami, konno, ruch rowerów i taczek, poganianie lub prowadzenie zwierząt gospodarczych na drogach publicznych jest dozwolone tylko jezdnią.

Nie wolno jeździć przez ulicę na której umieszczony jest napis o zamknięciu ruchu.

(2) Prezydia Gminnych (Miejskich) R. N. mogą oznaczyć miejsca, w których specjalne posterunki organów M. O. będą regulowały ruch uliczny. W wyjątkowych wypadkach mogą być użyte do regulowania ruchu posterunki służby drogowej lub wojskowej. Do wskazówek tych posterunków muszą się stosować tak osoby idące pieszo lub jadące konno, jak też woźnicy pojazdów ręcznych i konnych oraz kierowcy pojazdów mechanicznych. Sygnałem świetlnym, zamykającym ruch jest światło czerwone, znakiem — podniesienie ręki.

(3) Zabrania się pozostawiać dzieci bez opieki na jezdni dróg publicznych oraz wypuszczać na drogi i plantacje (ogrody) miejskie zwierzęta gospodarcze i ptactwo domowe.

(4) Zabronione jest chwytanie się pojazdu będącego w ruchu, wieszanie się u takiego pojazdu itp.

Przechodzenie przez jezdnię.

§ 65. (1) Przechodzenie przez jezdnię na drugą stronę ulicy (drogi) może odbywać się tylko w punktach w tym celu wyznaczonych oraz w zasadzie na skrzyżowaniach dróg pod kątem prostym.

(2) Należy przechodzić przez jezdnię krokiem przyśpieszonym, zwracając baczną uwagę najpierw na lewą stronę jezdni, a następnie na prawą, celem sprawdzenia, czy przejście jest wolne.

(3) Usłyszawszy nawoływanie lub sygnał ostrzegawczy, należy się obejrzeć w kierunku głosu i ewentualnie zatrzymać się, aby pojazd mógł przejechać. Zabronione jest rozmyślne nieusuwanie się z drogi przed przejeżdżającym pojazdem.

(4) Nie wolno przebiegać jezdni mimo danego sygnału ostrzegawczego.

Jeżdżenie po szynach tramwajowych.

§ 66. Nie wolno jeździć rozmyślnie po szynach tramwajowych.

Tamowanie ruchu jezdni.

§ 67. (1) Podczas jazdy każdy pojazd powinien trzymać się prawej strony jezdni. Jeżeli wyjątkowo zachodzi potrzeba jazdy lub zatrzymywanie pojazdu po stronie przeciwnej, nie wolno skręcać prędzej w stronę przeciwną, ani dłużej zatrzymywać się niż tego wymaga konieczna potrzeba.

(2) Zabronione jest zatrzymywanie się pojazdów na środku jezdni na szynach, przejazdach kolejowych, mostach i na przejściach przez ulice (drogi) przeznaczone do użytku pieszych oraz przy przystankach tramwajów i autobusów, jako też na skrzyżowaniu dróg (ulic). Wstrzymywanie zaś pojazdów winno mieć miejsce przynajmniej 5 m przed lub za narożnikiem.

(3) Zatrzymując pojazdy należy podjeżdżać jak najbliżej do ścieku i zważać, by nie uszkodzić drzew alejowych (przydrożnych).

Wymijanie i wyprzedzanie pojazdów.

§ 68. (1) Wymijanie pojazdów, nadjeżdżających z przeciwnych kierunków, powinno odbywać się w ten sposób, że każdy trzyma się prawej strony jezdni.

(2) Wyprzedzanie pojazdów jadących w tym samym kierunku następuje na lewo. Tramwaje należy wyprzedzać na prawo, a tylko wtedy na lewo, jeżeli pojedyńczy tor tramwajowy znajduje się tuż przy samym chodniku. Przy wyprzedzaniu należy zachować konieczną w tym razie ostrożność.

(3) Wzbronione jest wyprzedzanie na zakrętach i skrzyżowaniach ulic, mostach, znacznych spadkach jako też szczytowych wzniesieniach terenu oraz przed przystankami tramwajów i autobusów lub jeżeli wskutek nadjeżdżania pojazdów od strony przeciwnej droga jazdy jest lub będzie ścieśniona.

(4) Wzbronione jest przeciwdziałanie wyprzedzaniu, jak również bicie cudzych zwierząt pociągowych. Wzbronione jest nieusuwanie się pojazdów na prawą stronę jezdni na sygnał, dany przez samochód wyprzedzający.

S k r ę c a n i e.

§ 69. Skręcać w poprzeczną ulicę w prawo należy małym łukiem przy brzegu prawego chodnika. Skręcać w lewo należy dużym łukiem, trzymając się jak najbliżej prawego chodnika i objeżdżać punkt skrzyżowania ulic (posterunek M. O., latarnię, słup, wysepkę, skwer).

Porządek ruchu na jezdni.

§ 70. (1) Pojazdy posuwające się wolno, wozy ciężarowe, wózki ręczne, rowery i inne, mają zajmować miejsce na jezdni przy samym chodniku prawym. Dalej powinny posuwać się pojazdy szybsze: samochody ciężarowe, pojazdy osobowe, konne itp., a na środku jezdni samochody osobowe i motocykle.

(2) Wzbronione jest prowadzenie dwu pojazdów rzędem obok siebie.

Twarda nawierzchnia na drogach bitych i brukowanych.

§ 71. Ruch pojazdów zaprzęgowych i zwierząt pędzonych lub prowadzonych na drogach bitych i brukowanych powinien odbywać się na twardej nawierzchni. Na nietwardej nawierzchni może ten ruch się odbywać tylko tam, gdzie istnieją tory letnie.

Oddziały wojskowe, pochody, straż pożarna.

§ 72. (1) Oddziałom wojskowym, publicznym pochodom, pogrzebom oraz pojazdom straży pożarnej i pojazdom sanitarnym mają wszelkie inne pojazdy ustępować z drogi, a w braku miejsca do ustąpienia zatrzymać się, dopóki nie przejadą wzgl. przejadą.

(2) Pojazdom straży pożarnej i sanitarnym oraz pojazdom Władz Bezpieczeństwa mają wszelkie pojazdy itp. umożliwić przejazd przez zatrzymanie się lub ustąpienie z drogi zaraz po usłyszeniu dzwonka alarmowego lub sygnału syreny awizującego przejazd straży, pogotowia ratunkowego wzgl. Władz Bezpieczeństwa.

(3) Wzbronione jest przejeżdżanie przez kolumnę wojska lub straży pożarnej.

Wąska droga jazdy.

§ 73. Jeżeli droga jezdna jest tak wąska, że jazda dwóch wozów obok siebie jest niemożliwa, nie wolno na nią wjeżdżać tak długo, dopóki woźnica wzgl. kierowca pojazdu mechanicznego nie przekona się, że droga jest wolna.

Jazda wolna.

§ 74. Należy jechać powoli przez mosty, bramy, wjazdy i wyjazdy, przy skręcaniu z jednej ulicy na drugą, na wszystkich spadzistych ulicach oraz wszędzie tam, gdzie jest ożywiony ruch pojazdów, jeźdźców i przechodniów, a przede wszystkim tam, gdzie to jest wskazane przez odpowiedni napis.

Szybka jazda.

§ 75. (1) Szybkość pojazdów konnych i mechanicznych na drogach publicznych nie może zagrażać bezpieczeństwu jadących osób i musi być tąka, aby woźnica wzgl. kierowca mógł dostosować się w każdej chwili i przy wszelkich okolicznościach do wymagań bezpieczeństwa ruchu publicznego oraz ochrony dróg i mostów.

(2) W osiedlach na obszarze zabudowanym szybkość pojazdów mechanicznych na pełnych obręczach gumowych lub półpneumatykach nie może przekraczać 20 km/godz., a na pneumatykach 40 km/godz.

(3) Poza obszarami zabudowanymi osiedli szybkość pojazdów mechanicznych, których ciężar ogólny przekracza 3.500 kg zaopatrzonych w pełne obręcze gumowe lub półpneumatyki drążone, nie może przekraczać 40 km./godz., a pojazdów mechanicznych na pneumatykach oraz autobusów — 60 km/godz.

(4) Na skrzyżowaniu dróg, ostrych zakrętach i podczas mgły, gołoledzi, na wszystkich miejscach spadzistych, niebezpiecznych lub śliskich, wolno jest jechać z szybkością nie większą niż 10 km/godz.

(5) Osoby prowadzące pojazdy mechaniczne lub rowery, powinny dawać zawczasu dźwiękowy sygnał ostrzegawczy, szczególnie przed zakrętami i skrzyżowaniem dróg, oraz w miejscach gdzie droga nie jest widoczna na dłuższej przestrzeni, lub gdy zbliżają się do oddzielnie stojących budynków.

(6) Wozom, które nie mają resorów, albo wskutek rodzaju swej budowy lub ładunków wywołują przy szybkiej jeździe silny hałas lub turkot, wolno tylko celem wyminięcia wozów jadących w tym samym kierunku przejeżdżać w szybkim tempie, poza tym powinny one jechać z szybkością 10 km/godz. Ta sama szybkość (10 km) jest dozwolona dla pojazdów mechanicznych na obręczach metalowych.

Ściganie się.

§ 76. (1) Wzbronione jest na drogach publicznych (ulicach) wszelkie ściganie się osób pieszych, jeźdźców, pojazdów mechanicznych, rowerów, pojazdów konnych itp. podczas ruchu zwykłego.

(2) Na urządzenie w celach sportowych wyścigów na drodze publicznej należy uzyskać zezwolenie Prezydium Wojewódzkiej R. N. w Olsztynie.

Wozy z produktami targowymi.

§ 77. Pojazdom, przyjeżdżającym do miast z produktami targowymi, nie wolno przebywać podczas targu poza miejscem targu w celach handlowania przewiezionymi produktami. Nie wolno również tych pojazdów zatrzymywać na ulicy.

Sprzęganie wozów.

§ 78. Bezpośrednio jeden za drugim nie może jechać więcej niż 6 wozów. Odległość między grupami po 6 wozów powinna wynosić najmniej 30 m.

Szczelne zamykanie wozów transportowych.

§ 79. (1) Wozy, których używa się do przewożenia rzeczy płynnych lub mogących wydzielać pył, albo rozsypujących się, muszą być urządzone w ten sposób, aby zawartość ich nie mogła się wylewać, wysypywać lub ulatniać.

(2) Gruzy z budowli, rumowiska, miał i inne wydzielające pył ładunki, wolno przewozić tylko w stanie zwilżonym.

(3) Przedmioty wywołujące wstręt lub mogące płoszyć zwierzęta pociągowe lub gospodarcze, wolno przewozić tylko szczelnie przykryte.

Ładunek

szerokość, długość, wysokość i waga ładunku.

§ 80. (1) Obrys pojazdu, jadącego na drodze publicznej tj. jego szerokość z wszystkimi wystającymi częściami ładunku, nie może przekraczać 2,5 m długości zaś z ładunkiem i dyszlem nie powinna wynosić więcej niż 15 m (samochody z przyczepkami), a wysokość wraz z ładunkiem 4 m ponad powierzchnię drogi.

Odchylenia od tej zasady pozostawia się do regulowania Prezydiom P. R. N.

(2) Przedmioty wystające z tyłu poza wozem, należy w dzień opatrzyć w kolorową chorągiewkę lub inne widoczne znaki, a wieczorem w zapaloną latarkę dodatkową.

(3) Pojazdy, których wymiary przekraczają wymienione powyżej normy przepisowe, mogą poruszać się w miastach tylko za specjalnym zezwoleniem wydanym przez miejscowo właściwe Prezydia Gminnych (Miejskich) R. N.

(4) Pozwolenie to powinien przewożący wzgl. kierowca pojazdu mechanicznego mieć podczas jazdy przy sobie i okazywać na żądanie organów M. O.

(5) Przepisy co do wymiarów pojazdu nie stosują się do wozów ciężarowych z belkami, rusztowaniami drabinowymi itp.

(6) Waga pojazdu wraz z ładunkiem powinna pozostawać stale, a zwłaszcza podczas gołoledzi, w takim stosunku do siły pociągowej lub siły napędu, by pojazd mógł zawsze poruszać się bez przeszkód. Należy również uwzględnić długość drogi hamowania — tak, by nie zagrażać bezpieczeństwu publicznemu.

(7) Powożący, którzy przeciążają zwierzęta pociągowe będą karani za tamowanie ruchu niezależnie od odpowiedzialności karnej za dręczenie zwierząt.

Sposób naładowania.

§ 81. (1) Ładunek powinien być tak podzielony i przymocowany, żeby nie mógł spaść lub spowodować przewrócenia wozu.

(2) W szczególności beczki, worki, skrzynie i inne przedmioty występujące ponad wozem lub po jego bokach, należy silnie przymocowywać za pomocą powrozów lub łańcuchów. Wzbronione jest wleczenie przedmiotów po ziemi.

Przewożenie przedmiotów powodujących hałas.

§ 82. Blachy, sztaby żelazne itp. należy tak ułożyć na pojeździe lub opakować, by nie powodowały hałasu przy przewożeniu. Nie wolno rzucać tych przedmiotów przy ładowaniu i przy wyładowywaniu. Miejscowe Prezydia Gminnych (Miejskich) R. N. są władne wydawać szczegółowe przepisy stosownie do miejscowych warunków, regulujące przejeżdżanie pojazdów z ładunkami wywołującymi silny hałas.

Przewożenie ciężarów przez mosty.

§ 83. (1) Zabrania się przewozić przez mosty bez specjalnego zezwolenia ciężary, przekraczające dopuszczalne obciążenie mostu, wskazane na tablicy przy wjeździe na most.

(2) W razie potrzeby wzmocnienia mostu, koszty związane z tym wzmocnieniem określone przez właściwy zarząd drogowy ponosi przewożący.

(3) Właściwe Prezydia Gminnych (Miejskich) R. N. są władne ze względu na stan mostów lub nawierzchni dróg, jak też ze względu na wyjątkowe waruki bezpieczeństwa ruchu, zabronić na pewien czas lub ograniczyć ruch pojazdów wzgl. niektórych ich rodzajów na określonych odcinkach dróg.

O wydaniu takiego zarządzenia powinny natychmiast w/w władze zawiadomić się wzajemnie oraz ogłosić je publicznie.

B. RUCH POJAZDÓW KONNYCH.

Tablica imienna.

§ 84. (1) Każdy pojazd konny, który nie jest przeznaczony wyłącznie do przewożenia osób, powinien być zaopatrzony w umieszczoną z lewej strony tablicę, na której ma być podane nazwisko i imię oraz miejsce zamieszkania, miejscowość, ulicę, i numer domu właściciela pojazdu. Przy zaprzęgach konnych należących do instytucji publicznych, przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, związków itp., ich nazwy i dokładny adres.

(2) Jeżeli kilka wozów należy do jednego właściciela, to oprócz tego powinny one być oznaczone liczbami porządkowymi.

(3) Rozmiar tablicy powinien wynosić 15×20 cm. Napis powinien być czytelnie wykonany czarną farbą na białym tle, a litery nie mogą być mniejsze niż 4 cm.

(4) Powyższy przepis nie odnosi się do pojazdów rządowych.

Hamulce.

§ 85. (1) Wszelkie pojazdy zaprzęgowe utrzymywane w celach zarobkowych dla przewozu ciężarów i osób z wyjątkiem pojazdów osobowych na 1—4-ch miejsc, winny być zaopatrzone w hamulce sporządzone z mocnego materiału, poruszane z siedzenia powożącego, działające szybko i sprawnie na tylne koła pojazdu.

(2) Ciężarowe pojazdy zaprzęgowe wiejskie mogą mieć hamulce poruszane nie z miejsca dla woźnicy.

Dyszle.

§ 86. Dyszle u wozów i sań mają być mocne, ażeby umożliwiały zatrzymanie wozu względnie sań w każdej chwili.

Sanie.

§ 87. (1) Zabrania się używać sań bez dyszla i hołobli mających zaprzęg tylko z pasów lub postronków.

(2) Zabrania się jeździć saniami po drogach publicznych bez dzwonków lub grzechotek nawet w takim razie, jeśli kilka sań tworzy jedną kolumnę.

(3) Nie wolno przewozić na drogach publicznych ciężarów saniami, których płozy mają w części dolnej mniej niż 120 cm długości i mniej niż 10 cm szerokości.

Uprząż i zaprzęg.

§ 88. (1) Uprzęże zwierząt pociągowych muszą być trwałe i w dobrym stanie.

(2) Zaprzęg jednego konia powinien posiadać hołoble tj. dwa drążki między którymi zaprzęga się konia do jednokonnego wózka.

(3) Indywidualne wyjątki od nakazu podanego w ustępie 2 władne są udzielić Prezydia Powiatowych wzgl. Miejskich R. N.

Wielkość zaprzęgu.

§ 89. (1) Ogólna liczba koni zaprzęgowych obok siebie wraz z ewentualnie uwiązanymi do nich końmi, nie powinna przekraczać 3.

(2) Konie prowadzone za wozem, muszą być tak krótko uwiązane, żeby nie mogły schodzić na bok. Konie, które kąsają, powinny być stale zaopatrzone na drogach publicznych w mocny kaganiec.

Konie, których nie wolno używać do zaprzęgu.

§ 90. Nie wolno używać do jazdy zwierząt pociągowych kulawych lub zakaźnie chorych, z widocznymi skazami, zwierząt poważnie pokaleczonych. Zakazane jest bicie zwierząt.

Oświetlenie.

§ 91. (1) Każdy pojazd, znajdujący się o zmroku i w nocy na drodze publicznej, a w kolumnach pierwszy i ostatni pojazd powinien być z nastaniem ciemności oświetlony przynajmniej jednym, bezbarwnym światłem, umieszczonym po lewej stronie pojazdu i widocznym z daleka oraz być zaopatrzony w szkiełko odblaskowe umieszczone z tyłu pojazdu.

(2) Pojazdy osobowe mają być zaopatrzone w dwie latarnie umieszczone po bokach i tak osadzone, by rzucały jasne, bezbarwne światła wprost i na boki, z tyłu zaś czerwone.

Odpowiedzialność.

§ 92. Za nieprzestrzeganie przepisów zawartych w §§ 84—91 niniejszego rozporządzenia odpowiada właściciel pojazdu i woźnica. Odpowiedzialność właściciela odpada, jeśli w danych okolicznościach uczynił wszystko, by nie być narażonym na odpowiedzialność, a mianowicie poczynił możliwe kroki, by przepisy były przestrzegane przez woźnicę.

Woźnica.

§ 93. (1) Każdy zaprzęg ma mieć swego woźnicę.

(2) Zabrania się powierzać powożenia osobom nie umiejącym obchodzić się z końmi i nie obeznanym z obowiązującymi przepisami o ruchu kołowym na drogach publicznych, oraz osobom niezdatnym do powożenia z powodu wad umysłowych lub ułomności cielesnych, albo mającym mniej niż 14 lat.

(3) Woźnica, który podczas powożenia uśnie lub powozi w stanie nietrzeźwym, będzie pociągnięty do surowej odpowiedzialności.

(4) Osobom nieodpowiednim, a zwłaszcza osobom kilkakrotnie karanym za przekroczenia przepisów o ruchu kołowym, może być wydany ze względu na bezpieczeństwo publiczne zakaz jazdy konnej lub zakaz samodzielnego kierowania zaprzęgiem na obszarze całego województwa.

(5) Zakaz podany w ust. 4 może wydać Prezydium Wojewódzkiej R. N.

Miejsce woźnicy.

§ 94. Każdy pojazd powinien być tak urządzony, aby woźnica miał ze swego miejsca widok na wszystkie strony. O ile woźnica nie siedzi na siodle, powinien zajmować na wozie miejsce dlań przeznaczone lub ewentualnie iść obok z lewej strony, nie puszczając cugli z rąk.

Nawoływanie przy spotkaniu.

§ 95. Przy wymijaniu pojazdów lub przechodniów, powinien powożący ostrzegać głośno i zawczasu, ewentualnie zatrzymać się.

Zatrzymywanie pojazdów.

§ 96. O zamiarze zatrzymywania pojazdów lub zamiarze zmiany kierunku jazdy, powinien powożący uprzedzić jadących za nim przez podniesienie bicza lub ręki.

Nadzór w razie oddalenia się woźnicy od zaprzęgu.

§ 97. Nie wolno pozostawiać na publicznej drodze zaprzężonego pojazdu bez nadzoru. Oddalajęc się od zaprzęgu, powinien woźnica na cały czas swej nieobecności zlecić nadzór innej osobie, odpowiadającej warunkom przewidzianym w § 93.

Zbyteczne dzwonienie.

§ 98. Przy pojazdach posiadających dzwonek np. wozy mleczarskie, wozy z lodami itp., wolno używać dzwonka tylko celem zwrócenia uwagi, jednakowoż nie wolno długotrwałym lub przeraźliwym dzwonieniem zakłócać spokoju.

Ruch pojazdów mechanicznych.

§ 99. (1) Do ruchu na drogach publicznych są dopuszczone:

a) pojazdy mechaniczne zarejestrowane,

b) pojazdy mechaniczne zaopatrzone w czasowe pozwolenie na kursowanie i w tablice ze znakami próbnymi,

c) zagraniczne pojazdy mechaniczne zaopatrzone w międzynarodowe świadectwo samochodowe, w znaki rejestracyjne Państwa, z którego pochodzą i w międzynarodowe znaki wyróżniające.

d) Pojazdy mechaniczne, nie mogące rozwinąć szybkości ponad 10 km na godzinę — bez dowodów i tablic rejestracyjnych.

(2) Osoby i przedsiębiorstwa, zajmujące się fabrykacją, naprawą wzgl. sprzedażą pojazdów mechanicznych oraz osoby przedstawiające pojazd mechaniczny do zbadania lub rejestracji, obowiązane są dla próbnych jazd oraz koniecznych wyjazdów przed rejestracją wyjednać w Wydziale Komunikacyjnym Prezydium Wojewódzkiej R. N., przydział numerów próbnych.

(3) Zabronione jest zakrywanie i ozdabianie w jakikolwiek sposób znaków rejestracyjnych, jak również umieszczanie z przodu lub z tyłu pojazdu mechanicznego innych znaków, nieprzewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem znaków:

a) wytwórni,
b) dyplomatycznych,
c) państwowych,
d) miejskich,
e) klubów automobilowych i touring klubów.

(4) Tablice ze znakami rozpoznawczymi mają być umieszczone na widocznym miejscu w płaszczyznach pionowych, prostopadłych do osi podłużnych pojazdu, a na motocyklach tablice rejestracyjne lub znak próbny powinny być umieszczone: przednia, zaopatrzona w dwustronny napis wzdłuż osi podłużnej motocykla, a tylne prostopadle do osi podłużnej w płaszczyźnie pionowej. Tablice te powinny być przytwierdzone do pojazdu mechanicznego na stałe za pomocą śrub, nitów lub gwoździ oraz utrzymywane stale w stanie czytelnym.

(5) Zakazane jest samowolne przenoszenie znaków rejestracyjnych z jednego pojazdu na drugi, chociażby tego samego typu.

(6) Pojazdy mechaniczne prowadzone przez uczących się jazdy, powinny być zaopatrzone w czasie jazdy z przodu i z tyłu w okrągłe tarcze nie zasłaniające znaków rejestracyjnych o średnicy 30 cm z wypisanymi słowami „Nauka jazdy" na ciemnobłękitnym tle, białymi literami w dwa rzędy w prostych liniach.

(7) Z tyłu pojazdów mechanicznych używanych tylko do nauki, umieszczenie tablic z napisem „Nauka jazdy" może być zastąpione przez odpowiednie namalowanie.

Pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

§ 100. (1) Osoby cywilne i wojskowe prowadzące pojazdy mechaniczne na drogach publicznych, powinny posiadać pozwolenie na prowadzenie pojazdu mechanicznego, wydane przez właściwy Wydział Komunikacyjny Prezydium W. R. N. wzgl. przez właściwe władze wojskowe.

(2) Obcokrajowcy prowadzący zagraniczne pojazdy mechaniczne, kursujące na podstawie międzynarodowego świadectwa drogowego, powinny mieć, zamiast wyżej wspomnianego pozwolenia na prowadzenie pojazdu mechanicznego, upoważnienie do prowadzenia tego pojazdu, wypisane w tymże międzynarodowym świadectwie samochodowym.

Obowiązek okazywania kart rejestracyjnych i pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

§ 101. (1) Kierowca pojazdu mechanicznego obowiązany jest mieć zawsze przy sobie w czasie prowadzenia pojazdu na drodze publicznej pozwolenie na prowadzenie pojazdu mechanicznego i dowód dopuszczenia pojazdu do ruchu (kartę rejestracyjną). Dokumenty te powinien kierowca okazywać na każde żądanie organów M. O., służby drogowej i Prezydiów Gminnych (Miejskich) R. N., upoważnionych wedle przepisów art. 19 ustawy z 7. X. 1921 w brzmieniu rozp. Prez. R. P. z 14. II. 1928 (Dz. U. R. P. Nr 18 poz. 151) do czuwania nad przestrzeganiem przepisów porządkowych na drogach publicznych, jak też na żądanie osób specjalnie upoważnionych do wykonywania kontroli na drogach publicznych. Na dany znak ręką lub światłem latarki przez organa M. O. lub służby drogowej, kierowca obowiązany jest niezwłocznie zatrzymać pojazd.

(2) Kierowcy pojazdów mechanicznych zaopatrzonych numerami próbnymi, powinni posiadać zamiast dowodu rejestracyjnego, kartę danego numeru próbnego.

Przedłużenie ważności wymienionych powyżej dokumentów.

§ 102. Dowody rejestracyjne jak również pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych powinny być w stosownych terminach przedkładane właściwej władzy do prolongaty.

Oświetlenie pojazdów mechanicznych.

§ 103. (1) Od zmroku do świtu oraz podczas silnej mgły, pojazd mechaniczny powinien mieć zapalone dwie latarnie przednie o nierażącym świetle i tylną latarkę z czerwonym lub pomarańczowym światłem oraz mieć dokładnie oświetloną tylną tablicę rejestracyjną. Przepis ten nie obowiązuje w czasie postoju pojazdu na dostatecznie oświetlonych ulicach osiedli. Latarnia tylna oraz urządzenie do oświetlania tylnego znaku rozpoznawczego powinny być zapalane i gaszone wspólnym wyłącznikiem ze światłami na przedzie pojazdu.

(2) Używanie najaśnic (reflektorów) dozwolone jest jedynie tam, gdzie droga nie jest dostatecznie oświetlona.

(3) Przy przewozie ładunków wystających z tyłu więcej niż 1 m poza pojazd należy od zmroku do świtu lub podczas silnej mgły umieścić na końcu ładunku dodatkową latarkę z czerwonym lub pomarańczowym światłem.

§ 104. (1) Motocykle bez przyczepki mogą posiadać tylko jedno światło białe, umieszczone z przodu, z przyrządem do przygaszania i przełączania, a z tyłu mają być zaopatrzone w czerwoną, odbijającą promienie światła tarczę szklaną lub odpowiedni przyrząd odblaskowy.

(2) Motocykle z przyczepką powinny posiadać oprócz światła z przodu, także tylne światło podobne jak samochody osobowe wzgl. ciężarowe, a na kraju przyczepki białe, małe światło, świecące wprzód.

(3) Pojazdy mechaniczne służące dla celów rolnictwa, udające się z miejsca postoju na roboty w polu lub odwrotnie, mogą być oświetlone tylko jedną ręczną latarką.

Sygnały dźwiękowe.

§ 105. (1) Kierowcom pojazdów mechanicznych wolno używać jako sygnału ostrzegawczego tylko ręcznych trąbek o niskim tonie wzgl. klaksonów, motocykliści zaś mają używać trąbek o wysokim tonie. Zabronione jest używanie innych sygnałów, jak: gwizdków, syren, piszczałek lub dzwonków.

(2) Kierowcy pojazdów mechanicznych, ratunkowych (sanitarnych i straży pożarnej), mogą dla odróżnienia używać specjalnych sygnałów, jak: dzwonków, gwizdków, syren, piszczałek itp.

(3) Wzbronione jest również nadużywanie sygnału dźwiękowego, który należy stosować tylko dla niezbędnego ostrzeżenia przechodniów lub powożących.

(4) Sygnał ten należy dawać zawczasu, szczególnie przed zakrętami i skrzyżowaniami dróg oraz w miejscach, gdzie droga nie jest widoczna na dłuższej przestrzeni, lub gdy pojazd zbliża się do oddzielnie stojących budynków.

(5) W chwili przejazdu obok pojazdów z końmi, wolno dawać sygnały — by nie płoszyć koni — tylko w wyjątkowych wypadkach, celem zapobieżenia nieszczęśliwemu wypadkowi.

Zatrzymywanie pojazdów mechanicznych i zmiana kierunku jazdy.

§ 106. (1) Przed zatrzymaniem pojazdu mechanicznego lub przed zmianą kierunku jazdy powinien kierowca tego pojazdu dać sygnał, a mianowicie przed zatrzymaniem pojazdu mechanicznego wyciągnąć rękę do góry, a zmianę kierunku jazdy wskazać w odnośnym kierunku.

(2) Samochody kryte powinny posiadać specjalny przyrząd mechaniczny celem zastąpienia sygnału dawanego ręką.

Dymienie silnika.

§ 107. (1) Nie wolno wyjeżdżać pojazdem mechanicznym na ulicę, jeżeli silnik dymi wskutek przeoliwienia, jak również nie wolno rozpalać generatorów przy pojazdach mechanicznych z napędem gazu drzewnego na ulicach wśród zabudowań mieszkalnych lub uczęszczanych przez licznych przechodniów.

Kierowcy pojazdów.

§ 108. (1) Kierowcy pojazdów mechanicznych oraz rowerzyści muszą ostrzegać za pomocą specjalnych sygnałów dostępnych dla słuchu ludzkiego przy największym gwarze ulicznym.

(2) Jeżeli ostrzeżenie takie nie wystarczy, należy zwolnić bieg pojazdu i zatrzymać go.

(3) Zabrania się kierowcom pojazdów mechanicznych obryzgiwać przechodniów wskutek nieoględnej, lekkomyślnej jazdy.

(4) Kierowca pojazdu mechanicznego powinien w razie wypadku z ludźmi niezwłocznie udzielić pomocy ofiarom wypadku oraz zameldować o tym najbliższemu posterunkowi M. O.

Oddalanie się kierowcy od pojazdu.

§ 109. Dopóki maszyna lub silnik pracuje, kierowca nie powinien schodzić z pojazdu i oddalać. Przed oddaleniem obowiązany jest zatrzymać motor, zacisnąć hamulec i uniemożliwić puszczenie w ruch pojazdu przez osoby niepowołane.

Zakaz prowadzenia pojazdu przez kierowcę nietrzeźwego.

§ 110. Bezwarunkowo wzbronione jest prowadzenie pojazdu mechanicznego przez kierowcę nietrzeźwego. Za to przestępstwo przewidziana jest kara sądowa i utrata pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

D. TRAMWAJE.

§ 111. (1) Motorniczych tramwajowych obowiązują ogólne przepisy o ruchu ulicznym z uwzględnieniem tych, które wynikają ze specjalnych właściwości ruchu tramwajowego.

(2) W czasie chwilowego zatrzymania ruchu ulicznego w ogóle, lub wozów tramwajowych na linii w szczególności, należy ustawić wozy tramwajowe tak, aby co 3 wozy był pozostawiony 4-metrowy odstęp.

(3) Nie wolno zatrzymywać wozów tramwajowych na skrzyżowaniach ulic oraz na zakrętach, z wyjątkiem potrzeby spowodowanej wypadkiem. Wozy tramwajowe doczepione do motorowych wozów tramwajowych mogą być doczepiane i odczepiane na drogach publicznych tylko przy przystankach końcowych lub w miejscach na ten cel przez Prezydium Wojewódzkiej R. N. wyznaczonych na podstawie wniosków miejscowych Prezydiów Gminnych (Miejskich) R. N. Reflektory używane przy wozach tramwajowych podlegają przepisom, odnoszącym się do reflektorów przy pojazdach mechanicznych.

E. RUCH ROWERÓW.

§ 112. Każda osoba jadąca na rowerze na drogach publicznych, powinna posiadać imienną kartę rowerową, wydaną przez właściwe władze na pisemną lub ustną prośbę danej osoby.

(2) Kartę tę należy podczas jazdy rowerem na drogach publicznych mieć przy sobie i okazywać na każde żądanie organów wymienionych w § 101 niniejszego rozporządzenia.

Rowery dopuszczone do ruchu na ulicach.

§ 113. (1) Dopuszcza się do ruchu po ulicach tylko rowery jedno- i dwuosobowe (tandemy), zaopatrzone w sprawnie działający hamulec, szkiełko odblaskowe od tyłu i dzwonek jako sygnał ostrzegawczy. W porze nocnej rower powinien być zaopatrzony w odpowiednie oświetlenie.

(2) Wzbronione jest używanie przez cyklistów innych sygnałów niż dzwonki.

Tabliczki rejestracyjne na rowerach.

§ 114. Sprawa tabliczek rejestracyjnych na rowerach jest uregulowaną rozp. Min. Kom. i Spr. Wewn. z 12. VII. 1937 (Dz. U. Nr 58/458).

Zakaz wypuszczania z rąk kierownicy podczas jazdy.

§ 115. (1) Nie wolno cyklistom w czasie jazdy na drogach publicznych wypuszczać z rąk kierownicy.

(2) Cyklistom, jadącym na rowerach jednoosobowych, nie wolno zabierać ze sobą osób dorosłych. Dzieci poniżej lat 6 mogą być zabierane, jeżeli jest dla nich specjalnie urządzone siedzenie.

Miejsce dla jazdy.

§ 116. (1) Jadący na rowerach po drogach bitych lub brukowanych mogą używać poboczy (burt), o ile to nie utrudnia ruchu pieszego, odbywającego się na tych poboczach.

(2) Zabrania się jeździć po chodnikach w obrębie miast i miejsc zamieszkałych.

F. WÓZKI RĘCZNE LUB CIĄGNIĘTE PRZEZ PSY.

§ 117. (1) Wózki ręczne lub ciągnięte przez psy, sanki, taczki itp. powinny poruszać się tylko na jezdni. Wózki te powinny być z nastaniem zmroku w porze nocnej zaopatrzone w latarnie, umieszczone z lewego boku i szkiełko odblaskowe z tyłu.

(2) Zezwala się jednak kierowcom wózków, ciągniętych przez psy itp. oraz wózków ręcznych i taczek nosić latarnie w ręku, jeżeli nie można ich przywiązać do wozu lub do zwierząt pociągowych albo dyszla. Przy wózkach i taczkach pchanych lub posuwanych latarnia musi znajdować się zawsze na przedzie wózka lub taczek.

G. ZWIERZĘTA.

§ 118. (1) Nie wolno dla koni wierzchowych używać uzdy bez wędzidła. Jeźdźcom prowadzącym obok siebie konie, wolno jechać tylko stępa. Konie prowadzone należy trzymać krótko.

(2) Prowadzący konie powinni je trzymać krótko za cugle; również należy krótko wiązać konie u wozu.

(3) Wzbronione jest ujeżdżanie i musztrowanie koni na ulicach.

Ostre podkowy.

§ 119. (1) W czasie gołoledzi, tj. w okresie od 15 listopada do 31 marca należy konie zaopatrzyć w ostre podkowy lub hacele.

(2) W czasie od 1 kwietnia do 15 listopada nie wolno używać na drogach publicznych o twardej nawierzchni podków z wystającymi ostrymi częściami. W okresie tym mogą być używane na drogach publicznych o twardej nawierzchni podkowy, końskie pantofle, albo podkowy z tępymi hacelami o tępych zębach. Wysokość haceli i zębów nie może przekraczać grubości podkowy. Przepis ten nie dotyczy koni wojskowych.

Pętanie koni i zwierząt gospodarskich.

§ 120. (1) Większą ilość koni wolno prowadzić tylko stępa, po trzy sztuki obok siebie lub trzy pary jedną za drugą.

(2) Także i zwierzęta gospodarskie wolno prowadzić tylko mocno uwiązane, po trzy sztuki obok siebie lub dwie pary jedną za drugą.

(3) Przepis punktu 1 i 2 nie odnosi się do pędzenia zwierząt gospodarczych na pastwisko i z powrotem tylko po drogach wiejskich.

(4) Przy przeprowadzaniu przez miasto winny być zwierzęta gospodarcze powiązane mocno za rogi. Stadniki powinny być prowadzone każdy przez dwóch silnych poganiaczy i posiadać zasłonę na oczach.

(5) Prezydia Powiatowych (Miejskich) R. N. władne są ze względu na bezpieczeństwo publiczne i miejscowe warunki, regulować w miastach własnymi zarządzeniami sposób pędzenia zwierząt gospodarskich, transportu nierogacizny, owiec, kóz itp.

Zwierzęta gospodarskie na ulicach.

§ 121. Nie wolno pozostawiać na drogach publicznych, ulicach i miejscach publicznych miast i gmin wiejskich jakichkolwiek zwierząt gospodarskich bez dozoru.

Poganianie zwierząt gospodarskich.

§ 122. (1) Transport cieląt i nierogacizny powinien odbywać się tylko na wozach.

(2) Przy każdym transporcie zwierząt gospodarskich powinna znajdować się dostateczna ilość należycie wprawionych poganiaczy. Nie wolno zatrudniać osób poniżej 14 lat przy przeprowadzaniu zwierząt gospodarskich.

(3) W miastach należy prowadzić zwierzęta gospodarskie tylko bocznymi, do tego celu przez władze przeznaczonymi, ulicami.

Psy wartownicze.

§ 123. Psy wartownicze do pilnowania budek, taczek i pojazdów na ulicy muszą być zaopatrzone w kagańce i trzymane na uwięzi.

CZĘŚĆ IV.

Zlecenia organów nadzorczych.

§ 124. Wszelkie polecenia i wskazówki organów M. O. oraz osób do tego upoważnionych, odnoszące się do utrzymania porządku publicznego, bezpieczeństwa i sprawności ruchu, ochrony osób i własności, powinny być przestrzegane pod każdym względem przez wszystkich mieszkańców i wykonywane niezwłocznie nawet wtedy, gdy są dawane tylko za pomocą znaków lub specjalnych aparatów. To samo dotyczy zleceń odnoszących się do utrzymania czystości i zapobieżenia hałasom.

CZĘŚĆ V.

Przepisy wykonawcze i końcowe.

§ 125. (1) Niestosujący się do przepisów niniejszego rozporządzenia podlegają — o ile dany czyn nie jest zagrożony karą surowszą — karze grzywny do 50.000 zł lub aresztu do 6-ciu tygodni, albo obu tym karom łącznie, stosownie do postanowień art. 21, 21 a i 21 b, ustawy z 7. X. 1921 o przepisach porządkowych na drogach publicznych w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta R. P. z 14. II. 1928 (Dz. U. R. P. Nr 18 poz. 151).

(2) Do ścigania wykroczeń przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia powołane są Prezydia Powiatowych Rad Narodowych.

§ 126. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Olsztyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Prezydium Rady Narodowej
Moczar Mieczysław, Przewodniczący Prezydium

88

OGŁOSZENIE

o doraźnych mandatach karnych za przekroczenia żeglugowe.

Dyrekcja Okręgowa Dróg Wodnych w Gdańsku podaje do wiadomości, że Państwowe Zarządy Wodne są uprawnione do nakładania grzywien do wysokości zł 500 w drodze doraźnych nakazów karnych m. in. i za następujące przekroczenia przepisów żeglugowych na Śródlądowych Drogach Wodnych:

1. za szybką jazdę w kanale i basenie śluzowym,
2. za wjazd i wyjazd do śluzy i ze śluzy bez zezwolenia majstra śluzowego,
3. za niezatrzymanie się przed śluzą w miejscu na ten cel przeznaczonym,
4. za nieobecność sternika przy sterze na barce,
5. za żeglugę o zmierzchu i w nocy bez świateł pozycyjnych,
6. za spowodowanie zderzenia dwóch obiektów pływających bez następstw uszkodzenia tych obiektów,
7. za niedawanie sygnałów ostrzegawczych przed przewozami i mostami,
8. za brak na obiekcie obowiązujących świateł pozycyjnych, dziobowych i rufowych,
9. za niewystawianie świateł sygnałowych w czasie postoju w nocy na szlaku żeglownym,
10. za nieoznaczenie strony wolnego przejazdu podczas kotwiczenia na postój nocny,
11. za nierozdzielanie pociągu holowniczego na uciążliwym dla żeglugi odcinku szlaku żeglownego,
12. za brak odpowiedniego, a koniecznego sprzętu żeglarskiego (wyposażenia),
13. za nieoznaczenie miejsca zagubionej kotwicy,
14. za niezameldowanie służbie wodnej o fakcie zagubienia kotwicy,
15. za uszkodzenie tablic — znaków orientacyjnych na lądzie,
16. za uszkodzenie znaków orientacyjnych na wodzie,
17. za wykonywanie obowiązków służbowych w czasie jazdy w stanie nietrzeźwym,
18. za przewożenie osób nie należących do składu załogi obiektu.

Podstawa prawna: Artykuły 13 i 16 ustawy z dnia 7 marca 1950 o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 108) oraz § 1 rozp. Ministrów Komunikacji, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 29 lipca 1948 o przekazaniu Dyrekcjom Okręgowym Dróg Wodnych i Państwowym Zarządom Wodnym sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów w zakresie żeglugi i spławu oraz inspekcji statków i innych obiektów pływających (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 363).

Dyrektor Dyrekcji Okr. Dróg Wodnych w Gdańsku
Inż. Wewiórski

89

Olsztyn, dnia 19 czerwca 1950 r.

PREZYDIUM WOJ. RADY NAROD. W OLSZTYNIE

Wydział ogólny

Nr AP-Og-3/52.

Wykazy ruchu spraw i czynności referatów karno-administracyjnych — obowiązek nadsyłania.

Prezydia Powiatowych Rad Narodowych i Miejskiej Rady Narodowej w Olsztynie.

PISMO OKÓLNE.

Prezydium Wojew. Rady Narod. przypomina, że na podstawie pisma okólnego M. A. P. z dn. 3 maja 1950 r. (Dz. Urz. M. A. P. Nr 15, poz. 144 z 50 r.) istnieje w dalszym ciągu obowiązek nadsyłania wykazów ruchu spraw i czynności referatów karno-administracyjnych, według zasad ustalonych w Okólniku Nr 30, M. A. P. z dn. 25. III. 49 r. (Dz. Urz. M.A.P. Nr 16, poz. 84).

W związku z powyższym należy wykazy te nadsyłać w terminie do dnia 15-go każdego miesiąca, po upływie danego kwartału, na formularzach dostarczonych Prezydiom Powiatowych Rad Nar. w swoim czasie.

Prezydia, które ostatnio nadesłały wykazy te na formularzach sporządzonych ręcznie, zechcą stosować formularze drukowane. Prezydium tut. zatem oczekuje nadesłania wykazów ruchu spraw za II kw. 50 r. w terminie do dn. 15.VII. b.r.

Za Prezydium W. R. N. **Mgr. E. Klimek**, Kier. Oddziału

90

OGŁOSZENIE.

Na podst. § 73 rozp. Rady Ministrów z 30. I. 1948 w spr. trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 62) wraz z późniejszymi zmianami oraz zarządz. Ministra Przem. Rolnego i Spożywczego z 19 V. 1950 znak OIIE — 434/1809, OIIE — 431/1807 i OIIE — 433/1808 zostaną sporządzone protokóły zdawczo-odbiorcze nast. przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa:

1) 15. IX. 1950 godz. 9 — w P. Z. E. w Olsztynie — browar i wytwórnia wód gazowych w Olsztynie, Al. Wojska Polskiego 20;
2) 18. IX. 1950 godz. 9 w gmachu Browaru w Kętrzynie, Traugutta 6/8 — browar w Kętrzynie;
3) 25. IX. 1950 godz. 9 w gm. Browaru w Biskupcu, Piwna 6 — browar w Biskupcu.

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w tych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokółów zdawczo-odbiorczych. Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Centralny Zarząd Przemysłu Fermentacyjnego

Oddz. w Bydgoszczy

Dział nieurzędowy — ogłoszenia

166. Chrostek Czesław, Świętajno, karta rej. wyd. przez gm. Świętajno, pow. Szczytno.

200. Rudkowski Jan, Wielbark, pow. Szczytno, dowód tożsam. konia Nr 18191, wyd. przez gm. Wielbark.

203. Sobociński Kazimierz, Olsztyn, Mazurska 8, zaśw. S. P. Nr 9, wyd. przez Zarz. Miejski — Sam. Ref. Wojsk. w Olsztynie.

176. Kontowska Marianna, Piotrkowo, p. Susz, dowód tożsam. Nr 188/49, wyd. przez gm. Piotrkowo. zaśw. tożsam. Nr 32/49, wyd. przez gm. Winda.

178. Lerman Bruno, Klebark W., pow. Olsztyn, karta rowerowa Nr 42, wyd. przez gm. Klebark Wielki.

182. Szelągowski Józef, Pisz, Wąglicka 3, książ. wojsk. Nr 0083351, wyd. przez R. K. U. Szczytno, leg. Zw. Zw. Kolejarzy w Szczytnie.

177. Ochenkowski Stanisław, Czerwonka, pow. Reszel, tymcz. dowód tożsam. konia Nr 49331, wyd. przez gm. Czerwonka.

183. Piątkowski Wacław, P. G. R. Olsztyn, Dworcowa (baraki) książeczka wojsk. 0727413, wyd. przez R. K. U. Legnica, zwolnienie z więzienia w Jaworze, wyd. przez kancelarię więzienną, zaświadczenie z miejsca pracy, wyd. przez Cukrownię w Klecinach, pow. Wrocław.

189. Refalczyk Gustaw, Kraskowo, p. Kętrzyn, tymczas. zaśw. polskiej przynależności narodowej, wyd. przez Star. Pow. Kętrzyn.

195. Wójcik Eugeniusz, Frygnowo, pow. Ostróda, dowód tożsam. konia s. A, Nr 69536, wyd. przez gm. Grunwald.

179. Stępowski Antoni, Sokolica, pow. Bartoszyce, książ. wojsk. Nr 0074447, wyd. przez R. K. U. Lidzbark Warm.

191. Oziewicz Janina, Dąbrowa, pow. Bartoszyce, tymczas. zaświad. tożsam., wyd. przez gm. Dąbrowa.

188. Mroczkowski Mieczysław, Orneta, Zaułek Ciasny, pow. Braniewo, karta rej. na motocykl Nr H-3850 m-ki „Triumph" Nr 90202, wyd. przez Urząd Wojew. Olszt., rej. na nazwisko Gucajtis Czesław.

183. Strąk Eugeniusz, Wilczęta, pow. Pasłęk, tymczas. zaśw. na posiadanie Krzyża Walecznych Nr 02284 wydane przez Jedn. Wojsk. Nr 83689.

194. Ruch Franciszka, Lamkowo W., pow. Olsztyn, dowód tożsam. konia Nr 8032 E. M., wyd. przez gm. Lamkowo W.

198. Krupa Antoni, Lutra, pow. Reszel, dwa dowody tożsam. koni Nr 24731 i 56888, wyd. przez gm. Lutra.

197. Gromek Bronisława, Królewo, pow. Morąg, odcinek zameld., wyd. przez gm. Królewo.

184. Mucha Anna, Budry, pow. Węgorzewo, tymcz. zaśw. tożsam., wyd. przez gm. Moniny, oraz leg. Z.S.Ch., wyd. przez Gm. Zarz. Z. S. Ch. Budry, na nazwisko Mucha Andrzej.

202. Ciężka Eugenia, Jeziorany, Kościuszki 7, pow. Reszel, tymcz. zaśw. tożsam. konia Nr 5365, wyd. przez Zarz. Miejski Jeziorany.

208 Gomulski Aleksander, Olsztyn, Sienkiewicza Nr 11/6, prawo jazdy kat. II, Nr 0225/49, wyd. przez Zarząd Miejski w Olsztynie.

207. Bogdziewicz Wacław, Olsztyn, Lipowa 21, karta rej. Nr 93, wyd. przez Zarz. Miejski — Samodz. Ref. Wojskowy w Olsztynie.

196. Piórkowski Stanisław, Bisztynek, Kolonia Nr 19, tymcz. zaśw. tożsam. konia Nr 288, wyd. przez G. R. N. w Jabłonowie, pow. Sokołów.

190. Sawicki Wiktor, Nowy Targ, pow. Pasłęk, dow. tożs. konia s. A, Nr 77722, wyd. przez gm. Wilczęta.

205. Mazuch Trauda, Lamkowo, pow. Olsztyn, karta rej. Nr 26, wyd. przez Zarz. Miejski — Samodz. Oddz. Wojsk. w Olsztynie.

216. Lesiński Bolesław, Wały, pow. Nidzica, ks. wojsk., wyd. przez R. K. U. Olsztyn, dowód osob. Nr 66/47, wyd. przez gm. Wały, dowód tożsam. konia Nr 62625 na nazw. Troć Aleksander.

204. Zaguła Józef, Długołęka, pow. Lidzbark, dowód osob., wyd. przez gm. Kamień, pow. Nisko, odc. zameld., wyd. przez gm. Lidzbark, dowód tożsam. konia nr 1943, wyd. przez gm. Kolbuszowa.

201. Klamma Rudolf, Cierpięty, pow. Mrągowo, dow. tożsam. Nr 57542, wyd. przez Zarz. Gm. Piecki.

Redakcja i Administracja: Olsztyn, ul. Kopernika 48 — Prez. W. R. N. — Wydz. Ogólny, tel. 27-81.

Prenumerata roczna 1.500 zł, półroczna 800 zł, kwart. 500 zł. Ceny ogłoszeń: o zagubieniu dokumentów najmniejsze ogłoszenie — 300 zł (wraz z dokumentem dowodowym), ogłoszenie drobne do 100 wyrazów — 30 zł za wyraz, ogłoszenie większe — strona 8.000 zł, ½ strony — 5.500 zł, ¼ strony — 3.000 zł, ⅛ strony — 2.000 zł. Tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej.

Należność za prenumeratę i ogłoszenia płatna z góry na konto „Olsztyńskiego Dziennika Wojewódzkiego" P. K. O. Warszawa Nr I-1224/416.

POJEDYŃCZY EGZEMPLARZ 80 ZŁ.

ODBIORCA:

P. O. Z. G./13. (1.100) Lz. 1389. 7.VII.—18.VII. 50 r. Z-1-19514.